

Utorok po 5. velkonočnej nedeli: viera ako prameň pokoja

Komentár na utorok po 5.
velkonočnej nedeli. „Pokoje vám
zanechávam, svoj pokoj vám
dávam.“ Viera nie je sladký
optimizmus, je to skutočný
zdroj pokoja: je to vážne prijatie
dôsledkov Pánovho kríža.

Evanjelium (Jn 14, 27-31a)

Ježiš povedal svojim učeníkom:

„Pokoje vám zanechávam, svoj pokoj
vám dávam. Ale ja vám nedávam,

ako svet dáva. Nech sa vám srdce nevzrušuje a nestrachuje. Počuli ste, že som vám povedal: Odchádzam – a prídem k vám. Keby ste ma milovali, radovali by ste sa, že idem k Otcovi, lebo Otec je väčší ako ja. A povedal som vám to teraz, skôr ako sa to stane, aby ste uverili, keď sa to stane. Už s vami nebudem veľa hovoriť, lebo prichádza knieža sveta. Nado mnou nemá nijakú moc, ale svet má poznať, že milujem Otca a robím, ako mi prikázal otec.“

Komentár

Každý deň pri svätej Omši počúvame tieto slová, ktoré kňaz adresuje priamo druhej osobe Najsvätejšej Trojice, ktorá sa v tej chvíli už sprítomnila v konsekrovanej Hostii: „Pane Ježišu Kriste, ty si povedal svojim apoštolom: Pokoj vám

zanechávam, svoj pokoj vám dávam, nehlád' na naše hriechy, ale na vieru svojej Cirkvi“.

Tieto slová, ktoré tak dobre poznáme, nám môžu pomôcť prehĺbiť význam toho, čo chce Pán odovzdať svojim apoštolom a spolu s nimi aj nám.

Ježiš nám chce pomôcť pochopiť, že viera je hlbokým zdrojom pokoja. Ale chce nám tiež objasniť, že viera neznamená myslieť si, že všetko bude v poriadku: v skutočnosti o niekoľko hodín bude Pán visieť na dreve kríža.

Ježiš chce, aby sme verili, že on je „pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, ktorý prichádza na svet“ (Jn 1, 9). Veriť vo svetlo však znamená predpokladať existenciu tmy. Viera teda neznamená myslieť si, že všetko je ružové, nie je to sladký optimizmus: znamená brať vážne dôsledky Pánovho kríža a nestratiť zo zreteľa, že v ňom sa

skrýva odpoveď na všetky naše otázky a zmätky.

Keď teda počujeme tieto slová svätej Omše, môžeme využiť príležitosť a spýtať sa sami seba: aká je moja viera, tá viera, o ktorú prosím Pána, aby sa pozrel namiesto mojich hriechov? Našťastie to nie je individuálna prosba: prosíme Pána, aby sa pozrel na vieru svojej Cirkvi. A viera Cirkvi sa zásadne živí Eucharistiou, sviatosťami, osobnou a spoločnou modlitbou.

Pán sa obrátil na apoštolov týmito slovami: „Povedal som vám to teraz, skôr než sa to stane, aby ste, keď sa to stane, uverili“. Žiada nás, aby sme verili v niečo, čo sa už stalo, ale čo naďalej osvetľuje všetky ľudské skutočnosti s rovnakou silou ako v prvý deň.

Preto keď naša viera ochabne a následne nám chýba pokoj, môžeme sa obrátiť na Máriu, Učiteľku viery a

Kráľovnú pokoja, aby sme si
uvedomili, že Kristus nám nechce dať
niečo, čo patrí tomuto svetu: chce nás
urobiť účastnými na láske, ktorou sa
navzájom milujú Osoby Najsvätejšej
Trojice.

Luis Miguel Bravo / Fotka: Rebe
Pascual - Unsplash

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-5/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/martes-5/)
(09.08.2025)